

[N. Neergaard.]

løb, 100 000 Kr., hvormed den paa Finanslovforslaget foreslaas nedsat fra den tilsvarende Bevilling for 1930—31.

Endvidere skal jeg omtale vort Ændringsforslag Nr. 365 vedrørende Fornyelse og Vedligeholdelse af Magasinbeholdninger. Paa Finansloven for 1930—31 bevilgedes der slet intet hertil, men paa Finanslovforslaget for 1931—32 er man dog gaaet op til 50 000 Kr., idet man siger derom, at det formenes „tilstrækkeligt til at kunne dække de strengt nødvendige Krav til Beholdningens Fornyelse og Vedligeholdelse“. Det er dog ganske usandsynligt, at selv dette beskedne Maal kan naas, efter at der slet intet er bevilget paa Kontoen i Fjor, og dette bestyrkes ogsaa i høj Grad ved Ministeriets Svarkrivelse paa vor Forespørgsel desangaaende, i hvilket Svar det hedder: „Skulde Kontoen vise sig at være utilstrækkelig, vil Overskridelsen blive søgt bespart paa Udrustningskontoen og Vedligeholdelseskontoen“. Men denne Udvej, der her anvises, er for os ganske uacceptabel, da de to Konti, der henvises til, i Forvejen er reduceret til det lavest mulige Maal eller maaske lidt derunder. Vi maa derfor foreslaa Bevillingen forhøjet med 100 000 Kr., hvorved Kontoen bringes op paa samme Beløb som paa Finansloven for 1929—30 bevilget.

Jeg kommer saa til de to Ændringsforslag under Nr. 367 og 369 vedrørende Søartilleriets Drift og Søminevæsenets Drift. De to Bevillinger hertil blev paa Finansloven for 1930—31 nedsat med hver 100 000 Kr. med den ikke ukendte Motivering: Hensynet til det fremsatte Afrustningslovforslag. Nedsættelserne viste sig imidlertid uforvarselige, og man har da maattet foreslaa for Søartilleriets Vedkommende en Forøgelse af Beløbet med 20 000 Kr. og for Søminevæsenets Vedkommende en Forøgelse med 30 000 Kr., for, som det karakteristisk nok staar i Ministeriets Svar til os, „i nogen Grad at undgaa yderligere Føringelse“. Det indrømmes altsaa, at det vil blive Forringelse ogsaa med de foreslaaede Forøgelser af Bevillingerne. Vi foreslaar derfor under Nr. 367 en Forhøjelse med 80 000 Kr. og under Nr. 369 en Forhøjelse med 70 000 Kr., saaledes at Bevillingerne bringes op paa samme Højde som paa Finansloven for 1929—30.

De Forhøjelser, vi har foreslaaet, beløber sig for begge Ministerier tilsammen til 1 369 000 Kr. og vil altsaa let kunne rummes indenfor Finanslovforslagets finansielle Ramme. Jeg skal anbefale disse

Ændringsforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Christmas Møller: Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om de Ændringsforslag til Krigsministeriets og Marineministeriets Budgetter, som det konservative Folkepartis Finansudvalgsmedlemmer har stillet, men inden jeg omtaler disse, vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, som talte paa Venstres Vegne.

Det ærede Medlem sagde, at det var selvfølgelig begrænset, hvad man af en Regering, der har Afrustning paa sit Program, kunde kræve i Retning af at komme med Bevillinger paa de to Budgetter. Jeg synes, at Ordene havde en lidt anden Klangfarve end dem, vi i Efteraaret hørte fra det ærede Medlem, da det ærede Medlem med meget stor Styrke understregede, hvad der allerede var blevet sagt i Landstinget i Foraaet 1930. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere kort, hvad Ordføreren for Landstingets Finansudvalg udtalte i Rigsdagssamlingen 1929—30, Landstingstidenden Sp. 1296—97:

„I øvrigt vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at det i Betænkningen er anført, at den højtærede Minister paa Forespørgsel har erklæret, at han ikke for sit Vedkommende vil finde det rimeligt i det kommende Aar at opretholde de Besparelser, som er foretaget paa forskellige Konti under §§ 22 og 23, idet Ministeren er klar over, at for saa vidt Forsvarsordningen af 1922 ikke ændres ved en ny Forsvarsordning, vil det være umuligt at opnaa saa væsentlige Besparelser, som her er Tale om, paa de samme Konti Aar ud og Aar ind, uden at man herigennem kommer til at sabotere Lo-ven.“

Og husker jeg ikke fejl, sagde det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, da han talte som Ordfører for Venstre ved Finanslovforslagets første Behandling, at disse Ord af Landstingsmand Hauch var udtalt paa Partiets Vegne (*N. Neergaard:* Ja, det er rigtigt nok.) Ja, jeg mente ogsaa nok, at jeg huskede rigtigt. Og derfor vil jeg gerne sige, at her er ikke Spørgsmaalet, hvad man kan kræve af Regeringen, her er kun Spørgsmaalet, hvad vi maa kræve af os selv, hvad vi maa kræve af os selv i Retning af ikke at faa Kontoerne paa §§ 22 og 23 saboterede.

Naar det ærede Medlem Hr. N. Neergaard yderligere stærkt understregede, at det var en ganske fordømmelig Praksis, som den nuværende Regering havde indført, at